

Sustunıpjnıñutırh qurqwaqınan nıñhıñ ħuncrıwqıñıñıñ ȏ

ԼՂԴ գյուղանտեսության նախարար Բենիկ Բախչյանը համոզված է, որ Ղարաբաղի գյուղանտեսության զարգացումը մեծ մասմբ դայմանավորված է մանր տնտեսությունների խոշորացմամբ: Փոչիացված տնտեսությամբ հնարավոր չեւաշխավորված բերք աղահովել, որովհետեւ այն տարեայնորեն է կառավարվում, այլ ոչ թե կազմակերպված եւ գիտականորեն հիմնավորված:

Րածես է մօակվող հողատարած ների մի մասը տրամադրել գյուղանտեսական այլ կուլտուրաների ցանքներին: Այս ուղղության նախարարությունը ծրագիր է մշակել: Մասնավորաբես, ընթացիկ տարում Ղարաբաղում սկսել են ցանել սիսեռ: «Ակադեմիա» սամանափակ դատասխանավորթյամբ ընկերության ցանած 10 հա սիսեռի ցանքատարածքի սացված սերմացուն թույլ կտ

Գյուղնախարարն օրեր լրացրողների հետ ունեցած հանդիման ժամանակ այս տեսակեցը հիմնավորեց ընթացիկ տարում ԼՂԴ-ում ստացված հացահատիկի բերի առատությամբ։ Ոչ մի երաշխիք չկա, որ եկող տարի այսչափ հացահատիկ կիավավիի, իսկ ավելին ստանալու մասին խոսելն առցգած է առաջնորդություն գաղողությամբ։ Տարի եւս 1200 հա սիեցանել։ Տախատեսվում է զարգանել նաև արեւածաղկի, եգիպտացորենի ու կարտոֆիլի արտադրությունը, ընդ որում, գյուղնախարարի կարծիքով՝ Ղարաբաղը հնարակորություն ունի բավարարելու կարտոֆիլի իր դահանջները սփական արտադրությամբ։

ոանց աջակցության խաղողի այգի հիմնել: Տնկարանի ստեղծումից հետո հնարավոր կլինի Պարաբաղում տարեկան հիմնել 600-700 հա նոր այգի: Միեւնույն ժամանակ, այս ծրագրի շրջանակներում, մոտ 3300 հա խաղողի այգի դեմք է համացագվի արցախյաղաքատրազմում զոհվածների ընտանիքներին: Խաղողի այգիների ստեղծմամբ ուսուափելիորեն կլուծվի աշխատատեղերի հարցը: Ըստ գյուղնախարարի, մեկ հեկտարի վրա աշխատում է երկու նարդեւ երեք այս հաշվարկով առաջնորդվենք դեմք է որ առաջիկա տարիներին ԼՂՀ-ում, առանձնադես գյուղական շրջաններում էականորեն լուծվի աշխատանիքավորման հարցը:

Գյուղաճնեսության կայուն զարգացման խոչընդունակությունը է նաև գյուղտեխնիկայի անմիջիքար վիճակը: Այս խնդիրն առկա է համբաւության բոլոր գյուղերում: Եթե թերեւս դրանով է տատճառաբանվում ամեն ամեն տարի Արցախում առաջդրված թերթի շուրջ 1/3-ի կորուսը: Տրամարանական է, որ ֆերմերները եւ մենատնեսները ի զորոշեն սեփական նիջոցներով գյուղաճնեսական նոր տեխնիկա ծեռագրել: Բ. Բախչյանի խոսքերով, բայց նակարագրություններ են տարվել Սինակից լիգինագի կարգով նոր գյուղաճնեսական տեխնիկա ստանալու համար:

լու, եւ կան նախադրյալներ, որ ոչ
հեռու աղազայում խնդիրը դրա-
կան լուծում կստանա:

ԼՂՅ գյուղնախարարի, որն ի
դաշտոնե նաեւ փոխվարչապես ե
տեսակետով՝ Արցախում հացի
թանկացման միտումը չի կարող
կասեցնել նույնիսկ զորենի առա
տությունը, որովհետեւ Ղարաբաղը
Դայաստանի Դանրադետության
հետ գտնվում է նույն սնտեսական
եւ մասսային դաշտում, ուստի եւ
կախված է Դայաստանի գնային
ռուկայից: Ի դեռ, Արցախում հա
ցի թանկացման վերաբերյալ (իսկ հացը ամուսն ընթացքում երկու
անգամ է թանկացել) շատ յուրօրի
նակ դարձարանում է սկել Ասե
փանակերտի հացի զործարանի
զործադիր սնօրեն Գրիշա Դայրա

Գյուղնախարար-փոխվարչապետը սը իրավացիութեն գտնում է, որ հացի զնի կայուն դահողանման լավագույն միջոցը հանրապետությունում հացահատիկի դահոււսային ֆոնդ ստեղծելը է: Երևանութերով, նախատեսվում է 200

Այս դրամ հաշվացնել հաջորդ տարի ընդունված է 2000 տոննա հացահատիկ գնելու եւ ղահեստավորելու նորատակով: Դա թույլ կտա հնարավորինս կանոնակարգել հացի գնային ըուկան ԼՂՀ-ում: Այդուհանդերձ, ըստ Բ. Բախչյանի, այսօր Արցախում հացի գինը, 1 կգ. ի հաշվով, 20 դրամով գիշում է հայաստանյան գներին:

ԼՂԴ-ում գյուղանտեսության զարգացման կարեւոր խթան կլի-
նի նաև ոռոգման համակարգի ընդարձակման ծրագրի իրակա-
նացումը: Ղարաբաղը երբեւ մեծ
ծավալներով ոռոգման համա-
կարգ չի ունեցել, որովհետեւ Ադր-
բեջանի խորական քաղաքականու-
թյան հետեւանոնք երկրամասի գե-
տերի ջրերը միշտ ոռոգել են հար-
թավայրային աղբբեջանաբնակ
գոտիների հողատարածությունը:
Այժմ ԼՂԴ-ում այս ուղղությանը
միայն տեղային աշխատանքներ
են տարվում: Պետքութենք հաս-
կացված տարեկան 80 մլն դրամը
ծախսվում է միայն գործող
ջրանցքների վերանորոգման հա-
մար: Համաձայն ծրագրի՝ հետա-
գայում դեմք է հանրապետությու-
նում 20.000 հա ոռոգովի հողա-
տարածություն ստեղծել, իսկ դա ար-
դեն կաղված է ֆինանսական
մեծ խնդիրների հետ:

ԿԻՄ ԳԱՐՐԻԵԼՅԱ
Ստեփանակերտ

«Գում ես ին բաժին տառապանքը շարունակելու

1991 թ. Արդուր Արմինը (Բարայան) Հայաստանից մեկնեց ԱՄՆ: Սինէ այդ Երևանում տնտեսագիտական ինստիտուտն ավարտելուց կարճ ժամանակ անձերքակալվում է՝ դատադարտվելով 9 տարվա ազատազրկման: Բանտային տարիները թերեւս մեծ փորձություն էին: Այդ ընթացքում նա գրեց «Փոքր Սիերա» դումբը: «Մարզպան» դամական չափածո դրաման, «Նամակներ մենության հեռուներից» բանաստեղծությունների շարքը,որ հետագայում 1989 թ. հրատարակեց «Արեւիկ» հրատարակչությունը: Այստեղից նա նամակակցում է նշանավոր մավորականների: Դուկաս Չուրացյանի, Վարդգես Պետրոսյանի

- Ազատության համար ժողովրդական ընդգումների և 1988-ի ազգական վերազարդումին անմիջապես հաշորդող տարիներին հեռացաք Հայաստանին, ինչո՞ւ-

- Գանցի Հայաստանից, որովհետեւ սոցիալիզմը բնակ չէր փոխվել: Ամեն դրական երեսույթ կամ զարքոնք կառող է դժոխվ դատապահ, եթե առջևից գնացող խումբը կամ անհատը ուժեղ են կամ կասկածելի են: Մի բանի հանդիպումներից կոահեցի, որ ուրիշ են ենի գնում, ես չեմ ուզում եւկորոյ անգամ բան ընկեն: Մեր գիտակցությունը ծեւավորվել է խորհրդային կեցությամբ, մինչդեռ արագորեն փորձում էին կառուցել կառիտավիտական հարաբերություններ: Դա հնարավո՞ր է: Ուղիներ կային, որ հնարավորություն էին տայիս այդ ճանապարհն անցնել ավելի արագ: Ի տարբերություն մյուս հանրադեսությունների, Հայաստանն ուներ դատաստի կաղրեր, եւ միանգամայն դյուրիխ կարելի է օգտագործել դրսի հայության ուժերը: Մինչդեռ այդ տարիներին ոչ միայն չօգտագործեցին դա, այլև ծերից բաց բողեցին կարեւոր: Ողջ հանրատեսության հնտեւելուաւ խարիսսար բյան Եղան է աղրում ծանորություն հասարակական, տնտեսական կառույցներին, լեզվական արգելադասների հաղթահարության: Փոքր ազգերը ամերիկյան մշակույթի ներքու ստեղծություն իրենց կենցաղային եւ մշակութային ենրակառույցները, երբ ավարտվում է հարմագվելու առաջին Եղանը Ակսվում է կենտրոնախույսությունը, որովհետեւ անհատին թվում է՝ արդեն իննին ուժեղ է նոր միջավայրում դիմանալու համար: Ավելի ծանր է երեխաների վիճակը: Նրանք ծեւավորվում են ոչ հայկական, ոչ ամերիկյան, խառը, ծեղված հոգեվիճակներով, որոնց սրշի մեջ կա իրենց ստեղծածքայց հուականության հետ չհամապատասխանող միջական մի Հայաստան: Ավելի դժվար է Խանից, Լիքանանից ներգաղքածների վիճակը՝ Հայաստանի գաղքածները Հայաստանի հետ կապված պելի սեր հարաբերություններ ունի ազգականներ, ընկերներ: Իրենց տարագայում դա էլ չկա:

ոլուսության լուսավորության կաղութագործության եւ ավագի նման գնաց: Արտադրական հիմնական միջոցների ահօթելու մասը ունշացվեց «սեփականաւուր հում» կոչվածից: Աղազա հայրութարվա մեջ որեւէ իշխող կառավարություն յի ունենալու այն հնարավորությունը, որ ունեցան առաջին իշխանությունները՝ ժողովրդի 90 եւ ավելի տոկոսի Վասահություն եւ հավաքականություն՝ մեկ ազգային գաղափարություն:

Իսկ իոշ զգաբարես է սպառվությունում ես ին բաժին տառաղանքը շարունակելու:

- Ի՞նչ է ստավում հայատանցի կամ իդգամանտին ԱՄՆ տեղափոխվելիս, ինչ ողիսի՞ն արգելվեն կարող են լինել, ի՞նչ անձնագիրը կամ անունը, ի՞նչ

Ուժայել իւսանյանի. Շրանց Մաթեռոսյանի. Համո Սահյանի հետ. Նրանց եւ տանյակ ուրիշ մտավորականների տարիների ջանքերով Արքուր Բարայանին 1988-ին հաջողվեց ազատվել խորհրդային բանտի ճիրաններից. Բանաստեղծական նկարագիրը ներկայացնում է բարդ ու հակասական մի կերպար՝ անհանգիս. Աերին անհանգրվան կեցությամբ. Երկրային տարբեր բնակավայրերում իր՝ ճամփորդի կայանումների ամեն բայլն ուղղված է հոգեւոր ինքնության բացահայտմանը. մարդու եռթյան գերնդատակին ինքնաճանաչման-ինքնակատելագործմանը:

անց մարդիկ են: Դայկական մասնավոր դղրոցների 11.000 երեխաներ կան Լու Անջելեսում, որոնցից 11-ը հայ գրի ընթերցող դուրս չի գալիս: Ենք է՝ ավելի արդյունավետ է կիրակնօրյա դղրոցների գործունեությունը, եթե Դայաստանից գնացած ուսուցիչներն իրենց գործի մասնագետներն են, բայց դա բավարար չէ:

որուակի կառույցի մեջ՝ հստակ ուղղվածությամբ, նկարագրով։ Սփյուռքում ընթերցողի համադաշտասխան խանակ չկար, տղաբանակի մեջ մասը գալիս էր Դայաստան եւ բաժանվում։

1999 թ. Հայաստանից արտագաղթածների համար որոշեցինք հիմնել «Սփյուռք» մշակութային կազմակերպությունների՝ օգնության հայցով, չեղավ եւ յի է լինի: Հայաստանի էմիգրանտին անհրաժեշտ մշակութային որոշակի ենթակառույց՝ դարային համույթ, երաժշտական դղորոց, կիրակնօրյա հայերեն դասընթացներ, բայց հավաքականության խոզընդուներ եղան: Եթե խոսում ենք լուսանջելեսյան սփյուռքի մասին, նկատի ունեցեմ, որ գույն եւ տրամադրություն ստեղծում են հայաստանիները: Խնդիրն այն է, որ սփյուռքում այդողիսի կառույց դժվար է ստեղծել, որովհետեւ չկա կառուցվածքային մեխանիզմ, հենակետը դեմք է Հայաստանի դեռությունը լինի:

Նարեկական որեւ հորիզոնականում կոչի բանից ևս Անդելեն-Լաս-Վեզասները: Ի՞նչից է դա:

- Նույնիսկ հարաբերականության տեսությունը բան է, նույնիսկ ազատություն կոչվածը բան է: Ամեն ժիրույթ ունի իր ստուկտուրաները, հիերարխիաների իր կառույցները, որտեղ կա հիերարխիա, այնտեղ կա բռնություն: Որտես հոգեւոր ենթյուններ, երկրային կյանքում մենք կարծես թեմ ենք ենուած ու մոռանում ենք, որ դեր ենք խաղում ու խաղում ենք այս դաժան, թեմ որոշակի ծրագիր կա մարդու համար: Որտեղ է լինի մարդը՝ ԱՄՆ, Կանադա, Ֆրանսիա, թե այլուր, ճանաչողությունն է նրա գերագույն առաջելությունն ու նոյատակը, իմացականությունն է նրա հոգեւոր բարեւշըման հիմքը: Մարդու ողիսականը սա է ճանաւուեցնելու համար:

Իհարկե, հայությունը միավորելու համար ահույի ուժ կարող է լինել հաւաքաղես եկեղեցին: Վերջին հաօպով որեւէ աշխարհիկ հաջողության հասնելու նախադաշտմանը Ներքին ընդհանրացնող հավաքանությունն է: Եթե չկան հոգեւոր լիցեր, միասնականությունը, համոզմունքն ու հավատամբը, նույնիսկ լավագույն կառույցները, ծուագրերը չեն աշխատում: Որեւէ բանի ոիշի հավատաս, որ իրականություն դառնա: Բայց երբ եկեղեցին ընկղզված է ընկերային հարցերի մեջ կամ երեւութագար է գուա ստեղ:

զաւ արտությաբար է ցույց տալիս, թե
այդդեմ է եւ խորը աշխատանք չի տա-
նում հոգեւոր առումով, իսկ հավատա-
ցալին մնում է բափառել այլեւայ-
կրոնական խմբերում: Եկեղեցին ըն-
դամենը դարձել է բանգարանայի-
նմուն:

կած «Բնագանցություն» ժողովածուն, որ ընդգրկում է բանաստեղծությունների հայաստանյան եւ լոսանջելսյան շարժությունը: Եթ ներփակ կեցությունը զարմանալիութեն անփոփոխ է աշխարհագրական որեւէ հորիզոնականում Կոչ բանից լու Անդրեաս:

- Նույնիսկ հարաբերականության ժամանակաշրջանը բան է, նույնիսկ ազատություն կոչվածը բան է: Ամեն ժրույթ ունի իր սրուկութաները, հիերարխիաների իր կառույցները, որտեղ կա հիերարխիա, այնտեղ կա բռնություն: Որդես հոգեւոր եռարյուններ, երկրային կանոնակարգությունները պես են եղանակ ու մոռանում ենք, որ դեր ենք խաղում ու խաղում ենք այս դաժան, թե՛ւ որուակի ծրագիր կա մարդու համար: Որտեղ էլ լինի մարդը ԱՄ, Կանադա, Ֆրանսիա, թե այլուր, ճանաչողությունն է նրա գերագույն առանձինությունն ու նոյատակը, իմացականությունն է նրա հոգեւոր քարեգրման իմաստը: Մարդու ողիսականը սա է ճանաչել իրեն: Մարդը երկակի գոյություն է: Նրա կեցությունը եւ եռարյունն իրարից հանիսված եերածու է:

լամազված, հեռացած են: ԵՎ մարդը
փորձում է մասնիկից դառնալ այլի եւ
գնալ դեղի Լույսը, կարծել իր կեցու-
թյան եւ եռթյան միջեւ ստեղծված վի-
հը եւ այսկերպ եանալ, հավերժանալ:

- Դամախ ե՛ կրկնում, թե երկրագմ-
ոի Վրա դրահս չկա, եւ արեմցյան ա-
փերն եւ օաս գայրակոյիչ չեն: Աղոյն
չունե՞ Դայաստան Աթոսուանի մաս-

- Անուշ, Վերադարձի մտադրություն միշտ կա: Սակայն կարեւոր ինչ-դես է, սեփական գործունեության սահմանը որուելը, աշխարհայցիային, ներդրումային ոլորտը ճօտելը, ստեղծել կեցության հարմարություններ՝ առանց բեռ դառնայու:

Հարցագրույթը վարեց ՄԵԼԱՑԱ ԹՈԹՈՎԻ Ը

